

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Epistolarvm Innocentii III. Romani Pontificis Libri Vndecim

Innozenz <III., Papst>

Parisiis, 1682

Episcopo Noviomensis.

urn:nbn:de:hbz:466:1-20006

tur decedere intestati. Primæ igitur consultationi tuæ duximus respondendum quòd appellatio Clericorum non solum alios, sed etiam Canonicos comprehendit. In secunda verò dicimus quòd qui extremam voluntatem in alterius dispositione committit, non videtur decedere intestatus. Datum Laterani.

Episcopo Noviomensi.

*Epist. 40.
Quomodo procedi oporteat cum agitur de proprietate.
Cap. Pastoralis. De causa possess. & propriet.*

Pastoralis officij debitum sollicitamente prosequeris, cum iustitiæ zelo succensus, super dubiis juris articulis per apostolicæ sedis oraculum, à qua tuæ pendet iurisdictionis auctoritas, responsum humiliter expetis, & devotus expectas, ne fortè nova opinionum varietas, aut juris expositio varia novitate distincta, non juris effectum pariat, sed iustitiæ potiùs defectum inducat. Sanè, sicut nobis per tuas literas intimasti, contingit aliquando cum is qui se asserit spoliatum, suum trahit spoliatores in causam, inter ipsa juris auspicia requisitus quo malit experiri iudicio, litem proprietatis ingreditur, de illata sibi violentia nullam faciens mentionem. Cum autem adeo fuerit in causa processum ut testes sint hinc inde producti, novum iudicium super possessorio nititur inchoare, dicens quia non videtur possessorio renuntiare iudicio qui rem cœperit vendicare, cui ex adverso restititur, quia dum querelam proprietatis sponte proposuit, præiudicium sibi fecit in quaestione possessionis, quam secundum juris ordinem priùs proponi licuit, & debuit terminari. Quid igitur in his statuendum sit, tua fraternitas requisivit. Nos autem consultationi tuæ taliter respondemus, possessorio quidem iudicio, quod de recuperanda seu adipiscenda possessione proponitur antequam renuntiatum sit aut conclusum in proprietatis iudicio primitus instituto, primitus agi potest ab eo qui rem cœperit vendicare, cum legali sit provisione statutum, eum qui fundum vendicavit ab eo cum quo interdictione unde vi potuit experiri, pendente iudicio interdictionem posse nihilominus intentari, aliis possessoriis iudiciis suo robore duraturis, quæ vendicationem dominij sui natura præcedunt. Si verò renuntiatum fuerit seu conclusum ut jam possit proprietatis causa diffinitivæ sententiæ calculo terminari, ne lites litibus inculcentur, & via possit fraudibus aperiri, causa non decisa possessorio non erit utendum, nisi iudex qui de causa cognoscit, hoc ipsum ex

iusta causa viderit expedire, puta cum ex perspicuis indiciis facile arguitur iniquitas invaloris, & spoliatio casus seu malitia probandi dominium subtraxerit facultatem. His igitur & aliis causis inspectis quæ continent æquitatem, aut iustè moverint animum iudicantis, postquam etiam conclusum fuerit, posse agi possessorio iudicio non negamus. Datum Laterani V. Kal. Iunij.

Capitulo Sipontino.

In literis bonæ memoriæ Alexandri Papæ prædecessoris nostri perspeximus contineri quòd olim Garganici Canonici suam ad eum querimoniam detulerunt asserentes quòd cum in privilegiis prædecessorum ipsius Sipontinæ & Garganice Ecclesiæ Archiepiscopo scriberetur, ipse, Garganica Ecclesia de privilegio subtracta, scripserat Archiepiscopo tantum Ecclesiæ Sipontinæ. Insuper ad suggestionem vestram in privilegio ipso quadam subtracta fecerat, & quadam apponi, quæ prædecessorum eius privilegia minimè continebant. Præterea postulabant ab eo ut cum Sipontina & Garganica Ecclesia duæ sedes archiepiscopales existerent, in cœna Domini chrisma confici faceret in utraque, ac ex his qui præficerentur Ecclesiæ Vestanensi pastores, unum in Sipontina, & alium in Garganica præciperet consecrari. Cumque idem prædecessor noster tam Sipontinis Canonicis, qui tunc erant, quam Garganicis mandavisset ut cum privilegiis prædecessorum ipsius, & præsertim felicitis recordationis Eugenij Papæ, cui Garganici multum videbantur inniti, ejus se conspectui præsentarent, utraque partium suos propter hoc ad eum nuntios destinavit. Eis ergo in ipsius præsentia constitutis, felicitis recordationis Benedicti, Paschalis, & Eugenij privilegia diligenter inspexit, ex quorum tenore manifestè cognovit Ecclesiam Sipontinam tantummodo sedem archiepiscopalem existere, cum eosdem prædecessores nostros non nisi Archiepiscopum Ecclesiæ Sipontinæ in eisdem privilegiis nominasse constaret. Privilegium verò ejusdem Eugenij Papæ abrafum & corruptum in quadam sui parte liquidò deprehendit, quia cum in titulo ejusdem privilegij fuisset tantummodo positum *Archiepiscopo Ecclesiæ Sipontina*, ultima syllaba dictionis ipsius abrafata fuerat cum præcedente vocali, duabus præcedentibus syllabis dictionis ejusdem remanentibus

*Epist. 41.
De dignitate & auctoritate Archiepiscopi Sipontini.*